

3. Концепция контроллинга: Управленческий учет. Система отчетности. Бюджетирование / Horvath&Partners; Пер. с нем. — 3-е изд. — М.: Альпина Бизнес Букс, 2008. — 269 с.

4. Мильнер Б. З. Теория организации: Учебник. — М.: ИНФРА, 2002. — 234 с.

Н. М. Євдокимова, канд. екон. наук, професор
кафедри стратегії підприємств,
Державний вищий навчальний заклад
«Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
пр. Перемоги 54/1, ауд. 243, м. Київ, Україна, 03680
e-mail: enenjev@spkneu.org

РОЗШИРЕННЯ ПОЯСНЮВАЛЬНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ МІКРОЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ГАЛУЗЕВИХ РИНКІВ

1. Ключовою функцією дисциплін економічної теорії у підготовці фахівців-економістів є пропедевтична, тобто формування у студентів єдиної цілісної системи економічних знань, окремі елементи якої у подальшому розглядатимуться детальніше спеціальними дисциплінами фахової підготовки. Відтак пошук відповідей на запити економічної практики вестиметься за допомогою адекватного наукового інструментарію.

2. Мікроекономіка нині визначається найбільш глибоко розробленою складовою частиною теоретичної економіки. Водночас має місце також не зовсім коректне висвітлення деяких базових положень, яке може негативно вплинути на формування аналітичних компетенцій майбутнього фахівця стосовно вибору способів ринкових дій.

3. Нині склались сприятливі умови для становлення наукової національної школи бізнес-аналітики. Ця обставина актуалізує чимало проблем, які пов'язані з удосконаленням теоретичних засад дослідження соціально-економічних процесів сучасного господарського життя. Зокрема, є потреба в упорядкуванні понятійного апарату, який стосується аналізу галузевих ринків.

4. Мікроекономічний аналіз ринкових ситуацій заведено проводити на основі чотирьох моделей: досконалої конкуренції, монополії, монополістичної конкуренції й олігополії. Однак, зважаючи на відому «розмитість» ознак останньої моделі та з метою досягнення чіткості у порівняльних характеристиках моделей, кількість їхніх ознак стала істотно збільшуватись, що, навпаки, погір-

шило сприйняття. Серед ознак з'явилися такі, що з дидактичною метою варто було б використовувати як результуючі (наприклад, ціна рівноваги чи ефективність), а не ідентифікаційні.

5. Логічним виглядає початок розгляду ринкових структур з кількох базових характеристик, які є інституційними і тлумачаться однозначно, як-то:

- умови попиту на продукт;
- кількість виробників продукту та їхні відносні розміри;
- доступність ринкової інформації;
- ступінь відкритості ринку.

Важливою ознакою слід вважати також поведінкову, а саме: очікування реакції на дії з боку інших учасників галузевого ринку.

6. Не можна погодитись з поширеною традиційною точкою зору щодо нормативної здатності теоретичних моделей ринкових структур. Слід не протиставляти позитивний і нормативний підходи в мікроекономічному аналізі, а їх поєднувати — вони є комплементарними.

3. О. Жученко, аспірант кафедри економіки підприємств,
Державний вищий навчальний заклад
«Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»,
пр. Перемоги 54/1, ауд. 236, м. Київ, Україна, 03680,
e-mail: zoe4ka_richik@mail.ru

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ВИЗНАЧЕННЯ ХАРАКТЕРУ ІНВЕСТИЦІЙНОСТІ РЕСУРСІВ

Однією з проблем, що постають перед вітчизняними підприємствами, є забезпечення їх діяльності інвестиційними ресурсами. Формування, акумулювання та використання інвестиційних ресурсів вітчизняними підприємствами є актуальним напрямом дослідження, який, також, включає аспект управління інвестиційним процесом та досягнення позитивного ефекту від реалізації визначених конкретних дій.

Інвестиційними ресурсами підприємства (ІРП) ми вважаємо економічні ресурси, що можуть бути вкладені в певний об'єкт для досягнення встановленої мети інвестування і підвищення ринкової вартості бізнесу. Інвестиційні ресурси підприємства за цим визначенням також можуть розглядатися як його інвестиційний потенціал.

Будь-яке підприємство апріорно володіє набором ресурсів, характер інвестиційності яких визначається обраною підприємст-